

SÈRIE 2**L'exercici 1 és comú a les dues opcions****Exercici 1 (5 punts)**

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“M. Cató va néixer al municipi de Túsculum. Abans de dedicar-se a la carrera política, va viure en el territori dels sabins on posseïa una heretat; després va emigrar a Roma. Fou tribú militar a Sicília; va esdevenir edil de la plebs amb G. Helvi; nomenat pretor va obtenir la província de Sardenya de la qual en un temps anterior s'havia emportat el poeta Q. Enni”.

OPCIÓ A:

Exercici 2.

És una oració subordinada adjectiva o de relatiu introduïda pel pronom *qua*, l'antecedent del qual és *prouinciam Sardiniam*.

Exercici 3

1d - 2b – 3a - 4b.

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu:

“La xarxa viària, en la mesura que comunicava els diferents indrets de l'imperi va tenir una funció militar, ja que servia per a desplaçar les tropes ràpidament; una funció econòmica, per facilitar els intercanvis comercials, i, finalment, una funció cultural, per facilitar l'intercanvi d'usos i costums.

La tècnica constructiva consistia a traçar el recorregut previst, excavar dos canals i delimitar-los amb dues fileres de pedres verticals, que en determinaven l'amplada; a continuació, s'omplia el forat intermedi amb una capa de pedres mitjanes sense res que els servis d'unió; després, cobrien aquesta primera capa amb un conglomerat espès de sorra o de grava lligada amb morter i, finalment, ho revestien tot amb una capa de pedra triturada o de grans lloses de pedra.

Un mil·liari és un senyal de pedra gravada que s'usa per indicar les distàncies recorregudes en una via. A l'entrada i a la sortida de les ciutats, les vies romanes estaven vorejades dels monuments funeraris de les necròpolis. La via més important de Catalunya era la *via Augusta* coneguda abans del s. I dC com a *via Herculea*; sortia de Roma i acabava a Cadis; en el seu traçat vora Tarragona, s'ha conservat un monument funerari (torre dels Escipions) i un arc (arc de Berà). A Catalunya es conserva en molt bon estat part d'un ramal de la via Augusta (via de Capsacosta) que servia per comunicar la plana de l'Empordà amb la Garrotxa, el Ripollès i el Vallespir. Una altra via ben conservada a la Península Ibèrica és l'anomenada tradicionalment “Via de la Plata”, que anava de Mèrida a Astorga”.

OPCIÓ B:

Exercici 2.

Tribunus és nominatiu singular i fa la funció d'atribut de *fuit*; *militum* és genitiu plural i fa la funció de complement del nom *tribunus*.

Exercici 3

a. Bàrcino, b. Empúries, c. Tàrraco, d. Bàrcino, e. Ilerda, f. Ilerda, g. Tàrraco, h. Empúries.

Exercici 4 (2 punts)

El següent redactat és un simple model orientatiu:

“Quan els grecs comencen d'envair Troia, Hèctor, fill mort de Príam, s'apareix en somnis a Eneas per dir-li que els grecs s'han emparat de la vila i que cal que en fugi ràpidament, s'endugui els déus Penates i els cerqui una nova ciutat. Eneas no es deixa convèncer i es dirigeix al palau de Príam. Després de contemplar com Pirros mata el rei, veu Hèlena amagada al portal del temple de Vesta i, quan és a punt de matar-la, se li apareix Venus, la seva mare, que el detura i li diu que la culpa de la destrucció de Troia no la té Hèlena, sinó els déus, que han abandonat la ciutat; i l'aconsella d'anar a cercar el seu fill Ascani, la seva dona Creüsa i el seu pare Anquises i fugir. El pare, però, refusa escapar-se. Aleshores es produeixen dos prodigis: sobre el cap d'Ascani apareix una flama sense cremar-lo; i, a continuació, apareix un estel que els marca el camí de la fugida a través del bosc. Davant d'aquests senyals divins tan clars Anquises consenteix a marxar. En un moment determinat de la fugida senten els grecs a la vora, tots fugen corrent i Creüsa desapareix. Quan Eneas s'adona de la desaparició, torna enrere a buscar-la; mentre la cerca, se li apareix el fantasma de la dona que li diu que ha estat voluntat de Júpiter que ella no l'acompanyi i li prediu que arribarà a una terra regada pel Tíber on li està reservat un regne i una nova esposa. Eneas ple de pena torna on són el pare, el fill i els companys.